

Dato: 3. maj 2002
 Kontor: 2.ø.kt.
 J.nr.: 1999/1425-8

Afgørelse af 01-10-25 - Selskab 1 (S1)

(1999/1425-8)

Anvendelse af lønningsreglen førte i den konkrete sag ikke til urimelige resultater. Der var således ikke grundlag for at lade Fordelingsnævnet fastsætte fordelingen, jf. § 11, stk. 3. Efter lovens forarbejder er lønningsreglen ikke anvendelig, hvis den fører til urimelige resultater (§ 11, stk. 2, 1. pkt.).

Sagens baggrund

A og **B** Kommuner har i brev af 29. juni 1999 klaget til Fordelingsnævnet over **C** Kommunes fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten for indkomståret 1997. Ved fordelingen, der blev foretaget efter lønningsreglen, jf. § 11, stk. 2, 1. pkt. i kommuneskatteloven (lovbekendtgørelse nr. 770 af 13. oktober 1999 af lov om kommunal indkomstskat), modtog **C** Kommune 75,0 % af skatten, mens **A** og **B** Kommuner modtog henholdsvis 3,8 % og 2,0 % af skatten. Hvis fordelingen i stedet var foretaget i forhold til **S1**'s investeringer excl. transmissionsledninger, ville **C** Kommune have modtaget 3,8 % af skatten, mens **A** og **B** Kommuner ville have modtaget henholdsvis 25,3 % og 36,6 % af skatten. Den kommunale andel af indkomstskatten for 1997 udgjorde 39.004.142 kr., men blev efter at sagen havde været indbragt for Landsskatteretten nedsat til 24.937.860 kr.

Ved brev af 5. juli 2000 har **A** og **B** Kommuner udvidet klagen til også at omfatte indkomståret 1998. Ved fordelingen, der også dette år blev foretaget efter lønningsreglen, modtog **C** Kommune 76,8 % af skatten, mens **A** og **B** Kommuner modtog henholdsvis 3,6 % og 2,5 %. Den kommunale andel af indkomstskatten for 1998 udgjorde 8.458.827 kr.

S1's hovedkontor er beliggende i **C** Kommune. Herfra foregår selskabets administration, herunder administration af personale, anlæg, køb og salg af gas.

I **D**, **A** Kommune, har selskabet et naturgaslager, som består af syv hulrum - kaverner - beliggende mellem 1,2 og 1,5 kilometer nede i jorden. Lagret har en kapacitet på ca. 400 millioner kubikmeter. Der er eksproprieret et område på ca. 32 tdr. land til anlæg af naturgaslageret. I alt ejer **S1** arealer på 25,4 hektar i kommunen.

I **B** Kommune ligger selskabets naturgaslager i en opadvendt bule af porøs, vandfyldt sandsten i ca. halvanden kilometers dybde. Frem til 1997 er nedpumpet i alt ca. 800 millioner kubikmeter naturgas svarende til et arbejdslager på 300 millioner kubikmeter. Til dette naturgaslager er eksproprieret arealer på tilsammen 30 hektar,

hvorpå der er placeret ni anlæg i form af overfladebehandlingsanlæg, borepladser og observationsborepladser.

I **E**, **F** Kommune, findes et gasbehandlingsanlæg, der behandler den gas, der indføres fra felterne i **Havet(H)** Endvidere er der et fordelingscenter i **G**.

S1 har oplyst følgende om selskabets investeringer excl. transmissionsledninger i de enkelte kommuner pr. 31. december 1997:

Mio. kr. %

C	Kommune: 123 3,8
F	Kommune: 1.098 33,5
G	Kommune: 25 0,8
A	Kommune: 829 25,3
B	Kommune: 1.200 36,6
I alt 3.275 100,0	

Herudover har **S1** investeret 6.595 mio. kr. i transmissionsledninger over hele landet.

Fordelingsproblemet

C kommune har som fordelingskommune foretaget fordeling mellem kommunerne efter de i virksomheden udbetalte lønninger, jf. kommuneskattelovens § 11, stk. 2, 1. pkt. De klagende kommuner og fordelingskommunen er enige om, at det ikke ud af selskabets regnskab kan udledes, hvorledes nettoindtægten fordeles sig på de enkelte kommuner. Uenigheden går på, om skatterne herefter skal fordeles efter lønningsreglen jf. kommuneskattelovens § 11, stk. 2, 1. pkt., eller om Fordelingsnævnet skal fastsætte fordelingen jf. kommuneskattelovens § 11, stk. 3.

Kommunernes påstande og argumentation

A og **B** Kommuner gør gældende, at den kommunale andel af selskabsskatten ikke bør fordeles efter lønningsreglen, men derimod i forhold til selskabets investeringer i de enkelte kommuner. Efter kommunernes opfattelse er der efter loven pligt til at fravige lønningsreglen, når den er uanvendelig eller fører til et urimeligt resultat i forhold til at fastslå nettoindtægten fordeling. Til støtte herfor henviser kommunerne til, at formuleringen 'som regel' fremgår af lovens tekst, at lønningsreglen kun er obligatorisk for banker og sparekasser, jf. § 11, stk. 2, 2. pkt., at den nævnte forståelse udtrykkeligt fremgår af lovens forarbejder samt at der forud for udarbejdelse af lov nr. 85 af 15. maj 1903 om den kommunale beskatning var politisk uenighed om spørgsmålet.

C Kommune gør gældende, at fordelingen efter lønningsreglen skal fastholdes. Efter kommunens opfattelse er lønningsreglen kommuneskattelovens formodningsregel, når der ikke kan fordeles efter regnskabet. Der kræves særlig tungtvejende beviser for at fravige denne formodningsregel, hvilket ikke foreligger i den konkrete sag. Lønningsreglen skal kun fraviges, hvis den ikke kan finde anvendelse. Lønningsreglen kan finde anvendelse i den konkrete sag, og den giver også et rimeligt udtryk for fordelingen af nettoindtjeningen, idet der ikke kan anses for at være nogen nettoindtægt af betydning i de to klagende kommuner.

Kommunernes advokater har haft foretræde for Fordelingsnævnet.

Nævnets afgørelse

Nævnet træffer herefter følgende afgørelse:

Efter fordelingskommunens afgørelse er den kommunale andel af selskabsskatten fordelt mellem de kommuner, hvori S1 driver virksomhed, jf. § 10, stk. 2 og 3, i kommuneskatteloven. I alt syv kommuner, herunder A og B har herved fået andel i selskabsskatten. Fordelingen mellem kommunerne er sket efter lønningsreglen, jf. lovens § 11, stk. 2, 1. pkt., fordi nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke kan udledes af S1's regnskab. Efter lovens § 11, stk. 3, kan en sådan fordeling fraviges, hvis lønningsreglen ikke er anvendelig. I overensstemmelse med lovens forarbejder (Folketingstidende 1959-1960, Tillæg A, spalte 996), må det lægges til grund, at lønningsreglen ikke er anvendelig, hvis den fører til urimelige resultater. Fordelingsnævnet finder imidlertid ikke, at en fordeling efter lønningsreglen fører til urimelige resultater. Nævnet har herved lagt vægt på, at S1's indtægt navnlig skabes ved køb af naturgas og videresalg af det købte til aftagere over hele Danmark og i udlandet efter transmission af gassen gennem ledningsnettet og fornøden oplagring. Fordelingsnævnet tiltræder således, at fordelingen er sket efter lønningsreglen.

[.....]

P.N.V.

Christian Trønning

/lb Kok Hansen